

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๘๖



พระราชกำหนด
พิทักษ์ตราสกุลการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๙๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพิกัตอัตราสกุลการ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดคนเรียกว่า “พระราชกำหนดพิกัตอัตราสกุลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความและตัวเลขในช่องอัตราการของประเภทที่ ๓๔ (ก), ๓๔ (ข) ๑ (๑) (๒) (๓), ๓๔ (ข) ๒ (๑) (๒) (๓) และ ๓๔ (ค) แห่งพิกัตอัตราการขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสกุลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัตอัตราสกุลการ พ.ศ. ๒๔๙๒ และพระราชกำหนดพิกัตอัตราสกุลการ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๘๖

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความและตัวเลขในช่อง
อัตราอากรตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดขึ้นแทน สำหรับแต่
ละประเภทที่กำหนดไว้ในช่องประเภทที่ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความและตัวเลขในช่องอัตราอากร
ของประเภทที่ ๓๔ (จ) (๑) (๒), ๓๔ (ข), ๖๐ (ก), ๘๗
(ก) (ข) (ค) แห่งพิกัดอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติ
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.
๒๔๘๒ และให้ใช้ความและตัวเลขในช่องอัตราอากรตามบัญชี
ต่อท้ายพระราชกำหนดขึ้นแทนสำหรับแต่ละประเภทที่กำหนดไว้
ในช่องประเภทที่ ในพิกัดอัตราอากรขาเข้า

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความและตัวเลขในช่องอัตราอากร
ของประเภทที่ ๑ (ก) (ข), ๒, ๓ (ก) (ค) (ง) (จ) (ฉ), ๑๐
(ก) (ข), ๑๑ (ก) (ง) (จ), ๑๒, ๑๓ (ข) (ค), ๑๔, ๒๖, ๓๐
๓๔ (ฉ), ๔๕ (ญ), ๕๓ (ก), ๕๔ (ข), ๗๗ (ข), ๘๕ (จ), ๑๑๑,
๑๑๒, ๑๒๖, ๑๒๘ (จ), ๑๒๘ (จ) (๑) (๒), ๑๔๔, ๑๕๐ (ก)
(ข) (ค) (ง) และ ๑๕๗ (ก) (ข) (ค) แห่งพิกัดอัตราอากรขา

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๕๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๘๖

เข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสกุลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความและตัวเลขในช่องอัตราการตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดนี้แทน สำหรับแต่ละประเภทที่กำหนดไว้ในช่องประเภทที่ ในพิกัตอัตราการขาเข้า

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในข้อยกเว้น ๒ ของประเภทที่ ๓ แห่งพิกัตอัตราการขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสกุลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัตอัตราสกุลการ พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อยกเว้น ๒ สำหรับปลา ฯลฯ ชนิดที่ระบุในประเภทย่อย (จ) และ (ฉ) เฉพาะที่นำเข้าทางด่านสกุลการอรัญญประเทศ อธิบดีกรมสกุลการอาจลดอัตราให้ต่ำลงได้ แต่มิให้ลดลงต่ำกว่า $\frac{๑}{๔}$ ของอัตราที่กำหนดไว้ การลดอัตราตามนี้ให้มีผลตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นรายการ (ถ) ในช่องรายการของประเภทที่ ๔๕ แห่งพิกัตอัตราการขาเข้าต่อท้าย

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติพิกัตอัตราสุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕

“(ก) แอลกอฮอล์ที่ไม่พึงบริโภคซึ่งมิได้รวมไว้ในประเภทอื่น ๆ”

และให้ใช้ตัวเลขและความในช่องอัตราอากรตรงกับรายการที่กล่าวตามบัญชีต่อท้ายพระราชกำหนด^๕ เพอการเก็บอากร

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในช่องรายการและความในช่องอัตราอากรของประเภทที่ ๕๗ แห่งพิกัตอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความและตัวเลขในช่องรายการและช่องอัตราอากรตามบัญชี ๒ ต่อท้ายพระราชกำหนด^๕

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในช่องรายการของประเภทที่ ๑๘๕ แห่งพิกัตอัตราอากรขาเข้าต่อท้ายพระราชบัญญัติพิกัตอัตราสุลกากร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปน^๕แทน

“(ก) เครื่องเคมีสำหรับดับไฟชนิดที่ถอดหรือหว่าได้
(ข) เรือยนต์ดับเพลิง”

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๙๖

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

บัญชีต่อท้ายพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๑)

พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา

ประเภทที่	อัตราอากร	
	ตามราคา	ตามสภาพ
		หน่วย
	ร้อยละ	บาท
๑ (ก)		กิโลกรัม
(ข)		(ตามน้ำหนักทงสนแห่งของ ที่บรรจุในกระป๋อง ฯลฯ)
๒	$\frac{๓๓}{๑๐๐}$	”
๓ (ก)	๔๐	กิโลกรัม
(ข)	๔๐	”
(ค)	๔๐	”
(ง)	๔๐	”
(ฉ)	๔๐	”
๑๐ (ก)	๓๐	”
		(ตามน้ำหนักทงสนแห่งของ ที่บรรจุในกระป๋อง ฯลฯ)
(ข)	๓๐	”
๑๑ (ก)	๓๐	กิโลกรัม
(ข)	๔๐	”
(ค)	๔๐	”
๑๒	๔๐	”
		(ตามน้ำหนักทงสนแห่งของ ที่บรรจุในกระป๋อง ฯลฯ)
๑๓ (ก)		กิโลกรัม
(ข)		”
๑๔	$\frac{๓๓}{๑๐๐}$	”
๑๕	๓๐	”
๑๖	๓๐	”
๑๗ (ก)		ลิตร
(ข) ๑(๑)		”

๑๒	๔๐		๔.๐๐
		(ตามน้ำหนักทงสนแห่งของ ทบรรณในกระป๋อง ๑ ล.)	
๑๓ (๑)		กิโลกรัม	๕.๐๐
(๒)		”	๑๐.๐๐
๑๔	๓๓	”	๖.๐๐
๑๕	๓๐	”	๕.๐๐
๑๖	๓๐	”	๕.๐๐
๑๗ (๑)		ลิตร	๖.๖๕
(๒) ๑(๑)		”	๑๑.๒๕
(๒)		”	๔๕.๕๐
(๓)		”	๑๖.๕๐
(๒) ๒(๑)		”	๑๖.๕๐
(๒)		”	๕๖.๒๕
(๓)		”	๒๒.๕๐
(๒)		ลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ แต่ลิตรหนึ่ง ๆ ต้องเสียบอ่ากร ไม่น้อยกว่า	๑๕๗.๕๐
			๗๘.๗๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ กันยายน ๒๔๘๖

ประเภท	อัตราอากร		
	ตามราคา	ตามสภาพ	
		หน่วย	อัตราหน่วยละ
	ร้อยละ		บาท
(จ) (๑)		ลิตร	๑๕๗.๕๐
(๒)		”	๗๘.๗๕
(ฉ)		”	๒.๐๐
(ช)		ลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ แต่ลิตรหนึ่ง ๆ ต้องเสียอากร ไม่น้อยกว่า	๗๕.๐๐
๔๕ (ญ)		กิโลกรัม	๐.๕๐
(ถ)		ลิตร	๓.๐๐
๕๓ (ก)		กิโลกรัม	๔.๕๐
๕๔ (ข)		”	๑.๐๐
๖๐ (ก)		หนังกู้	๔.๐๐
๗๗ (ข)		กิโลกรัม	๐.๕๐
๘๗ (ก)	๒๕	หนังอัน	๔.๐๐
(ข)	๒๕	หนังชั้น	๒.๗๐
(ค)		กิโลกรัม	๑๑๒.๕๐
๕๕ (จ)		ร้อยกระสุน	๒๐.๐๐
๑๑๑	๓๓	กิโลกรัม	๑.๒๐
๑๑๒	๓๓	”	๑.๑๐
๑๒๖		”	๓.๖๐
๑๒๘ (จ)	๕๐		
(จ) (๑)	๕๐	หนังคัน	๑,๒๕๐.๐๐
(๒)	๕๐	”	๒,๕๐๐.๐๐
๑๔๔	๕๐	กิโลกรัม	๑๐.๐๐
๑๕๐ (ก)		หนังอัน	๓๐๐.๐๐
(ข)		”	๑๒๐.๐๐
(ค)	๓๓	หนังเครื่อง	๑๘.๐๐
(ง)	๓๓	หนังอัน	๑.๐๐
๑๕๗ (ก)	๕๐	กิโลกรัม	๒๐.๐๐
(ข)	๕๐	”	๘.๐๐
(ค)	๕๐		๒๐.๐๐

๑๒๖			”	๓.๖๐
๑๒๘ (จ)	๕๐		หนังสือ	๑,๒๕๐.๐๐
(ก) (๑)	๕๐		”	๒,๕๐๐.๐๐
(๒)	๕๐		”	๑๐.๐๐
๑๔๔	๕๐		กิโลกรัม	๓๐๐.๐๐
๑๕๐ (ก)			หนังสือ	๑๒๐.๐๐
(ข)			”	๑๘.๐๐
(ค)	๓๓	๓๑	หนังสือ	๑.๐๐
(ง)	๓๓	๓๑	หนังสือ	๒๐.๐๐
๑๕๓ (ก)	๕๐		กิโลกรัม	๘.๐๐
(ข)	๕๐		”	๒๐.๐๐
(ค)	๕๐		”	

บัญชี ๒ ต่อย้ายพระราชกำหนดפקัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๖

ขาเข้า

ประเภทที่	รายการ	อัตราอากร		
		ตาม ราคา	ตามสภาพ	
			หน่วย	อัตราหน่วยละ
๕๗	(ก) เครื่องเรือน รวมตลอดถึงท่อน สปริง (ทั้งที่ได้หุ้มหรือบุแล้วและ ที่ยังไม่ได้หุ้มหรือบุ) บรรดาที่ทำ ด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้าเป็นส่วน ใหญ่ (ข) ตู้เซฟ หนีบใส่เงิน กำปั้น หนีบ และ ตู้ บรรดาที่ทำด้วยเหล็กหรือเหล็ก กล้าเป็นส่วนใหญ่	ร้อยละ	กิโลกรัม	บาท ๒.๐๐ ๐.๕๐

แถลงการณ์

เรื่องปรับปรุงพิกัดอัตราศุลกากร

โดยที่ปรากฏการว่า นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นต้นมา ประเทศไทยเคยส่งสินค้าไปขายต่างประเทศมีค่ามากกว่าสินค้านำเข้าหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก เป็นผลดีแก่บรรดาผู้ค้าเอนกประการ ประชาชนก็มีระดับการครองชีพสูงขึ้น แต่มาในปี ๒๔๘๕ ที่แล้วมานี้ มีสินค้านำเข้าค้างค้ำอยู่ในตลาดนับเป็นจำนวนมากขายในมวลสินค้านำเข้าเหล่านั้นแล้ว ก็ปรากฏว่ามีสิ่งที่ไม่สำคัญสำหรับการครองชีพเป็นจำนวนมาก และบางอย่างก็เป็นการฟุ่มเฟือยเกินไป รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องป้องกันมิให้มีการจับจ่ายเงินตราต่างประเทศออกไปโดยไม่จำเป็นเสียบ้าง ยับยั้งให้ประชาชนงดเว้นหรือเพลากการซื้อสินค้าที่ไม่จำเป็นเหล่านั้นลงเสียบ้าง และสินค้าบางอย่างก็ประดิษฐ์ขึ้นได้ภายในประเทศแล้ว จึงได้มีพระราชกำหนดปรับปรุงพิกัดอัตราศุลกากรฉบับที่ ๓ นี้ โดย

๑) ขึ้นอัตราศุลกากรสำหรับสินค้าที่ไม่จำเป็นที่นำเข้ามา เพราะในบ้านเมืองเรามีอยู่พร้อมเพรียงแล้ว เช่น สินค้า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑

ประเภทอาหาร เป็นต้นว่า เนื้อสัตว์สี่เท้าสองเท้า ปลา และ สัตว์น้ำอื่น ๆ ผักและผลไม้ ขนมอบึงแห้ง และของแช่แข็งต่าง ๆ สินค้าที่ฟุ่มเฟือยทั่วไป รวมตลอดจนสินค้าที่ไม่มีความจำเป็น แก่การครองชีพ เช่น เบียร์ สุรา แอลกอฮอล์ ตูยีน กระสุนปืน กับของเล่นต่าง ๆ

๒) ขนอัตราสุดการสำหรับสินค้าซึ่งได้ผลิตขึ้นใช้สอย ภายในประเทศได้มากแล้ว และเมื่อเพิ่มอากรขาขึ้นแล้ว ก็ อาจจะทำให้เราผลิตสินค้านั้นเพิ่มขึ้นได้มากอีกด้วย เป็นการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๓) ลดอัตราสุดการสำหรับวัตถุดิบบางสิ่งลง เพื่อ ส่งเสริมสินค้าสำคัญบางอย่างของประเทศให้มีคุณภาพดีขึ้น และมีราคาทุนลดลง จึงได้มีปริมาณส่งออกมากขึ้น

ขอประชาชนอย่าตกอกตกใจรีบกว้านซื้อสินค้า ซึ่งจะทำ ให้สินค้าขึ้นราคาเกินกว่าเหตุ เพราะอัตรอากรที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็น ส่วนน้อยเมื่อเทียบกับราคาทุนของสินค้าเหล่านั้น การกว้านซื้อ สินค้าในขณะนั้นจะทำให้ผู้ค้าถือโอกาสหากำไรโดยปราศจาก ศีลธรรม ทั้งนี้เพราะเป็นสินค้าเดิมที่มีอยู่แล้วในร้าน และผู้ค้า ก็ได้ชำระภาษีอากรในอัตราเดิม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กันยายน ๒๔๕๖

อย่างไรก็ดี ในการเพิ่มและลดพิกัดอัตราศุลกากรนี้ย่อมเป็นที่ทราบกันแล้ว คงจะทำให้รายได้ของรัฐสำหรับงบประมาณตกต่ำลงบ้าง แต่ถ้าหากผู้ค้าและประชาชนช่วยกันเสียสละ โดยระงับการสั่งซื้อและใช้สอยสินค้าเหล่านั้นลง ท่านก็ย่อมไม่ต้องเสียภาษีศุลกากรนี้ ย่อมเป็นการประหยัดสำหรับตัวท่านเอง และถนอมทุนสำรองของชาติให้มันคงอยู่ตลอดไปมิเสื่อมคลาย

กระทรวงการคลัง

๑๒ กันยายน ๒๔๕๖